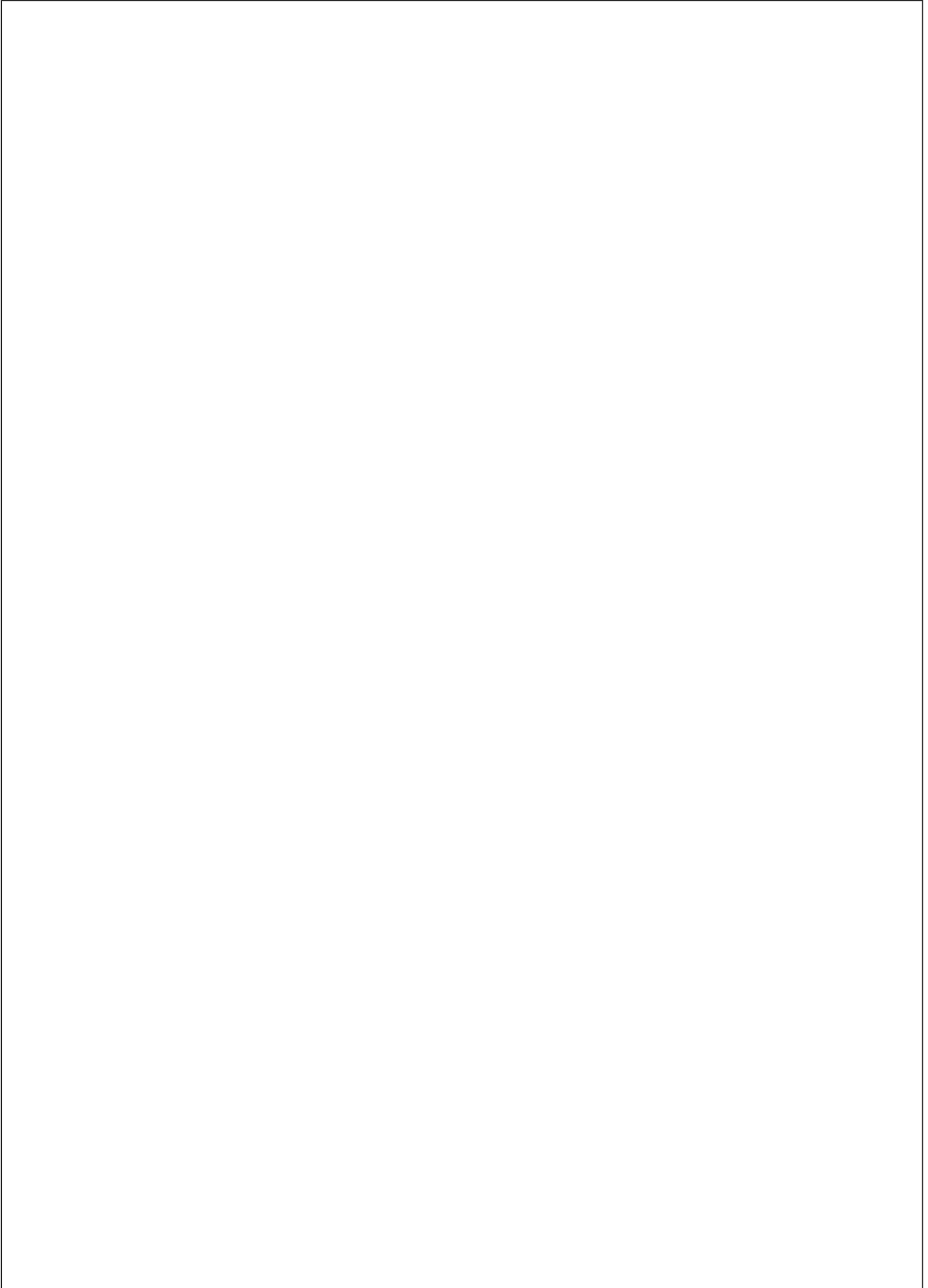

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/149872,Zlozenie-kwiatow-na-grobie-majora-Pawla-Korytki-przez-dr-Mateusza-Szpytme-zastep.html>
05.03.2026, 18:31

Złożenie kwiatów na grobie majora Pawła Korytki przez dr. Mateusza Szpytmę, zastępcę prezesa IPN i Pawła Rozdżestwieńskiego, dyrektora Oddziału IPN we Wrocławiu – Wrocław, 9 września 2021

Z okazji przypadającej 6 września rocznicy urodzin majora Pawła Korytki, który jest pochowany na wrocławskim Cmentarzu Żołnierzy Polskich, dr Mateusz Szpytma, zastępca prezesa IPN i Paweł Rozdżestwieński, dyrektor Oddziału IPN we Wrocławiu oraz Jarosław Kresa, wicewojewoda dolnośląski, złożyli wiązanek kwiatów na grobie oficera.

09.09.2021

Wspominając majora Korytkę wicewojewoda Jarosław Kresa przedstawił jego sylwetkę, szczególny nacisk kładąc na jego walkę w obronie Zamościa podczas kampanii polskiej 1939 r. Grób dzielnego oficera znajduje się na Cmentarzu Wojskowym we Wrocławiu przy ul. Grabiszyńskiej. Specjalną kwaterę wydzielono dla żołnierzy walczących we wrześniu i październiku 1939 r., którzy zmarli przebywając w niemieckiej niewoli na terenie Dolnego Śląska, a ich szczątki zostały przeniesione na tutejszy cmentarz.

Dr Mateusz Szpytma wraz z Pawłem Rozdżestwieńskim złożyli w imieniu Instytutu Pamięci Narodowej wiązanek kwiatów na grobie bohatera. W podobny sposób oddał hołd majorowi Korytce Jarosław Kresa.

Kolejnym punktem wizyty było przejście na cmentarz żołnierzy włoskich z I wojny światowej, który znajduje się u stóp wzgórza z Cmentarzem Żołnierzy Polskich.

Major Paweł Korytko urodził się 6 września 1884 w Suchodole (pow. husiatyński w Królestwie Galicji i Lodomerii. Po odbyciu obowiązkowej służby wojskowej w armii austro-węgierskiej, w charakterze jednorocznego ochotnika, został mianowany kadetem rezerwy ze starszeństwem z 1 stycznia 1908 i wcielony do 2 Galicyjskiego Pułku Ułanów w Tarnowie. Na stopień porucznika rezerwy został mianowany ze starszeństwem z 1 stycznia 1910 w korpusie oficerów kawalerii. W 1915 r. został nadporucznikiem rezerwy. Od listopada 1918 w Wojsku Polskim i w maju 1919 na czele szwadronu karabinów maszynowych wyruszył na front wołyński. 8 stycznia 1924 został zatwierdzony w stopniu majora ze starszeństwem z 1 czerwca 1919 i 55. lokatą w korpusie oficerów rezerwy jazdy. W nocy z 19 na 20 września 1939 r. wziął udział w natarciu na Zamość w szeregach 2 rezerwowego pułku piechoty ppłk. Stanisława Jana Gumowskiego. Zmarł 3 grudnia 1939 w niemieckim rezerwowym szpitalu wojskowym w Pieszcach na Dolnym Śląsku, w następstwie odniesionych ran i tam został pochowany. W 1949 ekshumowany i przeniesiony na Cmentarz Żołnierzy Polskich we Wrocławiu przy ul. Grabiszyńskiej.

Cmentarz Żołnierzy Polskich we Wrocławiu to położona na sztucznym wzgórzu wojenna nekropolia utworzona w latach 1968-1970 i rozbudowana w latach 1972-1979. Jej centralnym

punktem jest plac z krzyżem i betonowym 23-metrowym pomnikiem o kształcie stylizowanych dwóch skrzydeł husarskich. Został zaprojektowany przez Łucję Skomorowską-Wilimowską. Prowadzą do niego monumentalne schody.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)